

שוורץ, מארק

מארק, בן אליזבט וויליאם, נולד ביום ד' בתשרי תשי"א (15.9.1950) בניו-יורק שבארצות-הברית ועלה ארצה בשנת 1970. הוא למד בבית-ספר יסודי בניו-יורק, סיים את לימודיו בניו-ג'רזי והחל בלימודי רפואה באוניברסיטה העברית בירושלים. תמיד היה תלמיד מצוי, חרוץ ושואף לקנות דעת. מנעוריו היה חבר בתנועת "יהודה הצעיר" וברבות הימים הדריך בה. במסגרת תנועה זו בא לארץ לשנת-לימודים עם קבוצת-נוער, לאחר שסיים את לימודיו התיכוניים. היו לו תחביבים רבים: הוא היה חובב-ספורט ושיחק בכדורסל ובכדור-בסיס, היה לו אוסף גדול של ספרים ושל תקליטים ואת זמנו הפנוי הקדיש לקריאה ולהאזנה למוסיקה. מטבעו היה ישר מאוד, אופטימי ומאמין בטוב שבאדם. אף על פי שהיה ביישן במקצת, היה שאפתן ותקיף ברצונו ולחם בעקשנות לשם השגת מטרותיו. הוא היה בן למופת להוריו והם אמרו עליו כי היה הטוב בבנים שהורים יכולים לאחל לעצמם, וכי אהבתו וחום לבו ייזכרו תמיד. בהיותו חברותי מאוד רכש לו חברים בנקל זמן קצר לאחר בואו לארץ. מארק נתפס לאהבה עמוקה לישראל כשעשה בארץ בשנת 1968 והחל ללמוד עברית במרץ רב, השתלם בתולדות היהדות והציונות ואז גמלה בלבו ההחלטה להשתקע בארץ. זמן-מה עבד בקיבוץ שדה-בוקר ובמושב. הוא אף סחף בהתלהבותו את הוריו, שתחילה באו בהולים כדי להניאו מלעלות לארץ, ולבסוף שכנעם לבוא בעקבותיו ולהצטרף אליו. הוא החל ללמוד באוניברסיטה, בפקולטה למשפטים ואחר-כך סיים בהצטיינות את לימודי השנה המכינה ללימודי הרפואה. לימים אף נשא לו לאישה צעירה ישראלית.

מארק גויס לצה"ל במחצית נובמבר 1970 והתנדב לחיל הרגלים. לאחר הטירונות נשלח לקורס חובשות והשתלם בקורס לחובשים-תעופתיים. אחרי כן הוצב ליחידה של חיל אוויר בתפקיד חובש תעופתי והוענקה לו דרגת סמל. הוא היה חייל מסור וחבר נאמן, אהוד על כל מי שהכירו. במלחמת יום הכיפורים השתתף מארק במבצעים של יחידתו בשמי המערכה. ביום י"א בתשרי תשל"ד (7.10.1973) בחזית